

Fest, Glam och Konfetti!

Rolf Larsson har detta foto hemma i sin byrålåda. Det är en glad fest med partyhattar och konfetti som förevigats någon gång på 1930-talet. De personer vi lyckats identifiera kommer från Ljungby men vi är inte säkra på vilket sällskapet är eller i vilken lokal de befinner sig. Kanske kan det var i salen på Köpingsgården, i så fall är tyvärr de vackra väggmålningarna övermålade idag, det finns dock liknande målningar i taket.

Vi känner till namnen på följande: Övre raden från vänster nr 1: Lennart "Griffel" Granholm, känd som trogen LIF supporter, nr 3: Otto Larsson, Åkeriägare, Larssons Åkeri på Gamla Torg. Mellersta raden från vänster nr 1 & 2: Frida och Åke Lindblad som båda arbetade på K.J. Petterssons Specerier på Storgatan, nr 9: Ester Larsson, Damfrisörska hos Frisör Jensen på Storgatan. Främre raden från vänster nr 6: Folke Knutsson, även han var frisör till yrket i Fogelbergska huset intill Stora Torget.

Känner du igen ytterligare någon av personerna eller i vilken lokal man roade sig så hör gärna av dig och berätta.

Utsikt över Lagan

En finstämd vinterbild över Lagan år 1906. Damen på bilden står på östra sida mittför platsen där Villa Tomtebo förr tronade stolt över ån. Idag är gångbron placerad här och till vänster i bild intill åns västra strand ligger Hembygdsparken. Elverkets damm har ännu inte dämt upp vattenflödet, det ser man på det låga vattenståndet och de trädbeväxta öarna mitt i åfåran.

Sakta på väg hem genom stan.....

Här ses en humoristisk skildring av en gentlemans svajiga promenad på väg hem längs Storgatan i Ljungby. Glatt svängandes sin hatt och utrustad med paraplyet som käpp. Kanske nyss utkommen från närliggande Stadshotellet efter en kväll i goda vänners lag, en vinterkväll någon gång när seklet 1900 var ungt.

God jul och gott nytt år!

Ljungby Stora Torg smyckades första gången med julgran år 1923. Initiativtagaren till detta som mycket annat var Axel "Ångbagaren" Johansson som fått idén under ett besök i huvudstaden året innan. Vi vet inte om granen på vykortet här intill föreställer denna första gran men det är väl ingen främmande tanke att man ville föreviga denna nymodighet. Tre bilar syns på bilden, två är parkerade runt torget och en kommer körande längs Storgatan. Alla är av märket Ford, modell T eller kanske A, den första började tillverkas 1908 och den senare i slutet på 1920-talet vilket också ger oss en vink om att bilden är tidig.

Julskyltning i Ljungby år 1935

"Mina präktiga glasögon har jag köpt här" säger tomten på bilden tagen i Nystrands Urmakeri & Guldsmedsaffär vid julskyltningen anno 1935.

Parad från gamla apoteket till Stora Torget

Här ses en bild inskickad av Tomas Olsson, vi vet inte vad den föreställer eller vilket år den tagits. Det ser ut som en parad av något slag och färden går från apoteket vid Gamla Torg ned till Stora Torget. Kanske är det en blomsterparad? Flickorna som kliver upp i vagnen bär klänningar och hattar som påminner om blommor. Vet du något mer om bilden, hör gärna av dig till kommunarkivet och berätta.

På kurs med Singer

Redan år 1790 patenterades den första symaskinen av möbelsnickaren Thomas Saint, den användes dock bara till att sy sömmar vid skottillverkning. En fransk skräddare med namnet Barthélemy Thimonnier startade i början på 1830-talet ett uniformsskrädderi och i tillverkningen användes inte mindre än 80 symaskiner. Skräddarna på orten kände dock att deras arbete var hotat och löste detta drastiskt genom att slå sönder symaskinerna. Barthélemy Thimonnier kämpade vidare och lyckades 15 år samla ihop startkapital till ett nytt skrädderi men då var han inte längre ensam om att använda symaskinen i tillverkningen.

Symaskiner av märket Singer började tillverkas år 1851 av den amerikanske uppfinnaren Isaac Merrit Singer. Symaskinen Singer blev snart känd över hela världen. År 1860 låg den årliga försäljningen på 20 000 maskiner, 1880 såldes 250 000 och vid sekelskiftet 1900 då de första elektriska maskinerna lanserades nådde försäljningen upp till 1 350 000 maskiner per år. 1908 flyttade Singers huvudkontor in på Broadway 149 i en världens första skyskrapor.

På skylten framför bordet står "Singer sedan mer än 75 år världsmärket" och på bonaden till höger som föreställer ett ungt par står "En koja och en Singer", underförstått så löser sig allt!

Chark över disk

Förra veckans bild handlade om stadsdelen Kvarnarna. Här ses ett foto taget i P.A. Svenssons Charkuteributik i fastigheten som låg på Vislandavägen 10 där Nettos parkering finns idag. Senap i lösvikt, prinskorv i långa rader eller varför inte en "fjendels" gris, allt detta och mer därtill kunde P.A. Svensson erbjuda sina kunder år 1936. Vi efterlyser foton från andra butiker på Kvarnarna! Hur såg det ut i fiskbutiken Fia-Stick eller hos Anna i Huller om Buller? Kommunarkivet lånar gärna dina bilder för inskanning och publicering.

Kvarnarna – rätt eller fel sida ån?

Ett uttryck som jag hör då och då av personer som besöker kommunarkivet är "Ja, jag är ju uppväxt rätt sida ån". Vadå, rätt sida om ån säger jag i min enfald, finns det en mer "rätt" sida av ån än den andra? Nja brukar då besökaren ursäkta sig, vi brukade säga så, vi som växte upp på Kvarnarna och även de som bodde i Sibirien. Var ligger Sibirien? Jo det är ett annat namn för Replösa men det är inte så allvarligt menat.

Det här är spännande för visst ligger det underförstått att det rått lite rivalitet mellan stadens västra sida med stadskärnan och den östra sidan där Kvarnarna och Replösa är belägna. På olika sätt har de två sidorna varit beroende av varandra. Huvuddelen av jobben och affärerna fanns på den västra sidan medan den östra sidan hade ett annat trumfkort på hand nämligen nöjesplatsen Hasselbacken, som senare blev Folkets Park och ännu senare Disco Buffalo. För att inte tala om idrottsplatsen Lagavallen. Östra sidan stod för nöje och rekreation och västra för stadsliv, båda skulle onekligen halta på egen hand. Kanske var det så att pojkarna på Kvarnarna bevakade "sina" flickor lite extra när det var dans i Folkparken och vice versa.

Kvarnarna det vill säga östra sidan av ån Lagan betraktades relativt tidigt som en egen stadsdel, mycket på grund av ån som utgjorde en naturlig gräns. Hur såg det då ut på Kvarnarna när det blomstrade som bäst under 1940-talet? Jag ställde mina frågor till mannen som vet det mesta värt att veta om Ljungby stad nämligen Rolf Andersson som dessutom råkat växa upp just på nämnda stadsdel.

Rolf berättar följande om sin barndom och uppväxt på Kvarnarna. Namnet Kvarnarna kommer från de spannmålskvarnarna som låg i vattenfallet där Elverket senare byggdes. När jag var liten på 1940-talet så fick vi själva hitta på våra lekar det var inte så tillrättalagt som det är för barnen idag. Vi var mycket i skogen nedanför Folkets Park. Jag minns att vi lekte "Indianer och Vita". Vi höll också till mycket på vår bakgård, där fanns mycket vedbodas och liknade att hitta på saker i.

En av stadens första lekparken anlades vid Rönngatan. Jag minns att det fanns några lektanter i parken som mammorna kunde lämna sina barn hos en eller par timmar. Hur det gick till eller i vems regi de var där vet jag inget om. I lekparken fanns det riktiga fotbollsmål och det var mycket populärt när vi var 10 – 15 år gamla. Att hälsa på Ågubben var förbjudet men visst metade vi lite ibland. Det gällde bara att vara försiktig så att inte mor

och far fick reda på det. Att samla flaskor var en bra inkomstkälla. Vi tog en säck med på cykeln och gav oss iväg utmed vägarna och samlade ihop tomflaskor som låg slängda i diken. Det gick inte att ligga och sova på söndag morgonen för då gällde det att var först på Folkets Park, där var det stor konkurrens bland ungarna om flaskorna som vi senare pantade på Systembolaget som låg på Olofsgatan.

Det fanns mycket butiker och affärer på Kvarnarna under 1940 och 1950-talen. På nedre plan i huset jag växt upp i fanns Röde Jims kafé, Mejeriets mjölkbutik, Gunnar Gustafssons speceriaffär och P.A. Svenssons charkuterifilial, det var P.A. som ägde hela fastigheten. Vidare på Kvarnarna fanns Joakimssons speceriaffär, Bröderna Karlssons charkuterier, Valle Karlssons cykelaffär, Joel Petterssons skomakeri, möbelsnickare Ardy Nilsson, fiskaffären Fia-Stick (Stick var smeknamn på Fias man), Speceriaffären K.J. Petterssons spannmålslager och en kortvaruaffär som allmänt gick under namnet Huller om Buller. Anna Johansson som ägde Huller om Buller hade till synes allt i en enda röra därmed inte sagt att hon inte hittade i röran, fast ibland hände det väl att karamellerna smakade av malmedlet naftalin som användes till kläderna. Sist men inte minst Frida Tranquist som sålde snörliv av märket Spirella och samtidigt var ombud för sjukkassan.